

Professor *Jacobson* har forelagt Selskabet Fortsættelserne af sine Bidrag til Blöddyrenes Anatomie og Physiologie.

Efterat have fremsat i en foregaaende Afhandling sine Tvivl imod den almindeligt antagne Mening om Dammuslingens Udvikling, søger han nu at oplyse Samme med de Iagttagelser og Undersøgelser, som han har gjort ved *Cykladen* (*Cyclas cornea*) en liden Musling der hyppigt forekommer i vore Damme.

Uagtet Dyrets Lidenhed har Forf. dog kunnet undersøge og beskrive de fleste af dets Organer, blandt hvilke det indre Gjellepar og Æggestokkene udmærke sig ved en særegen Bygning.

Cykladen har, som alle övrige Muslingsarter, 2 Par Gjeller. Det indre Par udmærker sig derved, at det rager langt frem for det ydre. Denne Störrelse er kun tilsyneladende; thi den egentlige Gjelle staaer i en forholdspassende Störrelse mod den ydre; men istedetfor at være fæstet tæt op til Muslingens Legeme, forlænger sig det ydre Blad af de Hinder, hvoraf den bestaaer, og fæster den til det sædvanlige Sted. Det indre Blad danner ligeledes en saadan Forlængelse, dog uden at fæste sig til Legemet. Derved dannes, istedet for en liden og smal Gjellecanal, en stor, sækformig Huulhed, ved hvis nedre Deel Gjellen er fæstet.

Den halvmaaneformige Aabning af denne Huulhed ligger tæt op mod Dyrets Underliv.

Æggestokkene ligge i Dyrets Underliv paa hver sin Side af Tarmcanalen, og bestaae af yderst smaa cylindriske Sække.

Er Dyret befrugtet, forstörre disse Cylindre sig, fremvoxe og antage en pæreformig Skikkelse; de træde da ud af Underlivet og ere kun ved en liden Stilk fæstede til Samme.

Ved saaledes at fremvoxe, træde de ind i den foromtalte sækformige Udvidelse af det indre Gjellepars Canal.

I disse pæreformede Legemer er det, at Føstret udvikles. Tid efter anden brister en saadan Sæk og en yderst liden Musling fremkommer, der ved en fiin Traad hænger fast ved den.

Denne liden Musling, som allerede ligner Moderdyret, opholder sig i nogen Tid i denne sækformige Udvidelse af Gjellecanalen; den voxer meget hurtigt, og inden kort Tid opnaaer den Størrelsen af en Lindse.

Nu forlader det Moderdyret, for selv at søge sig Næring.

Som Resultat af denne Undersøgelse fremsætter Prof. *Jacobson* Følgende:

- 1) Blandt de toskallede Muslinger (*Mollusca bivalvia s. accephala*) gives der nogle, som føde levende Unger, nemlig *Cykladerne*.
- 2) Ungerne ligne i en meget tidlig Periode Moderdyret.
- 3) Foden hos Samme er, i Forhold til Dyret, stor.
- 4) Underlivet er ei aabent eller spaltet.
- 5) De voxer meget hurtigt.
- 6) Skallerne indeholde i den første Tid kun yderst lidet Kalkjord.

Forfatteren benytter disse Resultater som nye Beviis for sin Mening, at de smaa Dyr, der findes i Dammuslingens Gjeller, ere Snyltedyrr og ei Muslingens Unger.

Professor *Jacobson* har ligeledes givet et Bidrag til Læren om Indvoldsormene.

Disse mærkværdige Dyr, der af Naturen ere bestemte til at leve i andre Dyrs Legemer, have i vore Tider været en vigtig Gjenstand for Naturforskerens og Lægens Undersøgelser, og siden *Linné's* Tid har ingen Deel af Zoologien gjort saa betydelige Fremskridt.

Hos Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fiske finder man Indvoldsorme i forskjellige Dele af Legemet; hos flere Insecter ere de